

N:o 27.

Ank. till Riksd. Kansli den 15 Mars 1876, kl. 12 midd.

*Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 7,
angående väckt fråga om förändradt expeditionssätt vid
domkapitlen.*

Herr *Johan Jönsson* i Axtorp har uti en inom Andra Kammaren väckt, till Kammarens Andra Tillfälliga Utskott öfverlemnad motion, N:o 160, velat fästa Riksdagens uppmärksamhet derpå att, då den allmänna önskan och behofvet af förenkling i embetsverkens förvaltning jemte undanrödjande af mångskrifveri och andra olägenheter, som hitintills varit gängse, nu syntes af vederbörande beaktas och tillmötesgås, det äfven vore tid att taga i betraktande det tidsödande kommunikationssättet emellan domkapitlen eller konsistorierna och dem underlydande pastorer, eller hurusom alla från domkapitlen utgående skrivelser skola expedieras först af konsistorienotarien till kontraktsprostarna och sedan af desse till kontraktens olika församlingar. För afhjelpande af denna olägenhet har motionären tänkt sig, att, med den utsträckning postväsendet numera hunnit, det borde stadgas, att alla expeditioner skulle direkt sändas från konsistorienotarierna till vederbörande församlingar utan kontraktsprostens mellanhand, samt att för de förökade göromål, som sålunda skulle åläggas konsistorienotarierna, ersättning kunde dem beredas genom att de finge uppbara den kronotionde, som nu utgår till kontraktsprostarna under namn af prostetunnor, en inkomst, som motionären säger sig hafva hört, att kontraktsprostarna icke hålla så synnerligen mycket på; och har motionären, med anledning häraf, föreslagit, "att Riksdagen måtte till Kongl. Maj:t aflåta en underdånig skrifvelse om, att Kongl. Maj:t ville i nåder anbefalla en nödig utredning i frågan och på grund af denna vidtaga de åtgärder, som kunna leda till det föreslagna målets vinnande."

Utskottet kan icke dela motionärens åsigt derom, att mångskrifveriet skulle minskas genom det af honom framlagda förslag, hvilket tvärtom endast afser att öfverflytta detta öfverklagade onda från ett håll på ett annat, eller från kontraktsprostarne till konsistorienotarierna, och dessutom skulle medföra den påföljd, att sistnämnde tjänstemäns tillförene ganska trägna göromål skulle, åtminstone i de större stiftet, till den grad ökas, att konsistorienotarierna sannolikt icke kunde medhinna dem utan särskildt aflönade tjänstebiträden. Då härtill kommer, att åtskilliga af de ärenden, som af domkapitlen expedieras till det underlydande presterskapet, äro af den beskaffenhet, att de nödvändigt först måste gå till kontraktsprostarne, samt det sätt, hvarpå motionären velat bereda ersättning åt konsistorienotarierna för nu ifrågavarande förökade göromål, eller att frantaga kontraktsprostarne och tillägga konsistorienotarierna de så kallade prostetunnorna, synes Utskottet vara hvarken lagligt eller billigt, enär dessa s. k. prostetunnor, hvilka utgöras af en tunna kronotionde från hvarje församling eller pastorat inom ett kontrakt, utgöra ersättning till kontraktsprostarne icke allenast, såsom motionären tyckes föreställa sig, för expedierande af nu ifrågavarande skrivelser till dem underlydande pastorer, utan äfven för kontraktsprostarnes embetsresor och öfriga ganska talrika embetsgöromål — får Utskottet vördsamt hemställa,

att Herr Johan Jönssons motion icke måtte till någon åtgärd föranleda.

Stockholm den 14 Mars 1876.

På Utskottets vägnar:

EUG. CLAIRFELT.